

[Alfred Jørgensen.]

hidrører fra træbestanden, bør være fritaget for beskatning både til stat, amt og kommune.

Efter lov af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager skal der for ejendomme, hvortil der hører en frugtplantage på 2 000 m² eller derover, efter begæring af ejeren foretages en særskilt ansættelse af, hvor stor en del af vurderingssummen til ejendomsskyld der falder på frugttræernes værdi. Herefter fritages ejendommen for ejendomsskyld til staten og amtskommunen af den konstaterede værdi af frugttræbestanden, mens det overlades til sognekommunens afgørelse, om den vil tilstå ejendommen en tilsvarende fritagelse for den almindelige kommunale ejendomsskyld. Da denne fritagelse ikke altid gives fra kommunens side, rammes nogle frugtplantager af byrder, som andre går fri for.

Nærværende lovforslag tager sigte på at ophæve denne skæve fordeling af byrderne, og da det tillige er et skridt i retning af at fritage arbejdsskabte værdier for beskatning, kan vi fra retsforbundets side tilsi-ge vor støtte til dets gennemførelse; men også vi vil sætte pris på i et udvalg at få lejlighed til at se på dispensationsbestemmelsen i § 1, stk. 2.

Alfred Jensen: Også den kommunistiske gruppe kan støtte lovforslaget. Jeg skal ikke knytte mange principielle betragtninger til dette lille lovforslag. Det får vel nok nogen virkning, men jeg vil dog mene, at man kan overse virkningen deraf, ikke alene i øjeblikket, men også for fremtiden, for perspektivet i vor skattepolitik.

Det, jeg derimod gerne vil hæfte mig ved, er, at man ser sig nødsaget til at ændre loven, for at nogle få kommuner kan indstille sig på at give skatteyderne de goder, som lovgivningen giver mulighed for. Det finder jeg er rimeligt og rigtigt, men spørgsmålet er, om man ikke også burde se lidt på lovgivningen i adskillige andre tilfælde, hvor det er frivilligt, om kommunerne vil give ydel-

ser, og fastlægge visse bestemte regler. Dette gælder ikke mindst den sociale lovgivning. Hvad denne angår, findes der også kommuner, som smyger forpligtelserne af sig, idet de kun er moralsk forpligtet, men juridisk kan undlade at træffe en lang række foranstaltninger. De påfører jo derved andre kommuner større byrder, idet de beboere, der lider under en kommunes karrighed, benytter den mulighed, der måtte være dem givet for at flytte over i andre kommuner, som udnytter loven mere i overensstemmelse med dens ånd og bogstav. Jeg vil derfor håbe, at dette lovforslag er en lille forårsbebuder, således at vi også i andre love får fastslået, at der simpelt hen er grænser for, hvor karrig en kommune kan være over for beboerne.

Finansministeren (Kampmann): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde; når det ikke vil blive forår udenfor, må der være forår i vore hjarter og i skattelovgivningen. Dette er også en lille bitte antydning af et begyndende forår. Det er faldet i min lod, selv om dette lovforslag vedrører den kommunale beskatning, at fremsætte dette lovforslag, idet vi fra statens side gik i spidsen med at fritage disse ejendomsværdier, som består i træernes værdi, for ejendomsskyld.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Jeg forstår, at man gerne vil drøfte dispensationsbestemmelsen, og det kan jeg da heller ikke have noget imod. Jeg håber heller ikke, at indenrigsministeren har noget imod det. Jeg vil dog antage, at når indenrigsministeren har ønsket denne bestemmelse indsat, er det ud fra den betragtning, at hvis en kommune pludselig ophører med den beskatning, kan det tvinge kommunen til en ganske betydelig omlægning af beskatningen, og at ministeren derfor vil have en mulighed for at aftrappe eller afbøde et alt for stort udsving i beskatningen. Derfor synes jeg ikke, man i udvalget skulle fjerne bestemmelsen, men man kunne gøre den tidsbegrænset.